

Un any diferent per a la fruita dolça

JOSEP ANTONI ORTIZ

Responsable de la sectorial de
Fruita Dolça de JARC

Un any de bones expectatives per al sector confirmades com a conseqüència de les gelades arreu d'Europa

Sembla com si, darrerament, la meteorologia canviés el seu cicle habitual. Hiverns molt més freds, primaveres plujoses i humides i estius especialment calorosos.

Tot plegat ens comporta molts problemes a les explotacions fructícoles, especialment relacionats amb l'aparició de fongs, com per exemple "la mota". Però davant això, necessitem l'aigua per poder regar durant l'estiu i és que, com sempre s'acostuma a dir, "no plou mai a gust de tothom".

Enguany, hem suportat un estiu de calor exagerada i de bons preus per al préssec i la nectarina, gairebé fins a finals del mes d'agost. Però aquest serà també l'any de les pomes Gales, i ho dic perquè la falta de coloració d'aquesta varietat suposarà que molts pagesos optin per arrencar una bona part de les plantacions més antigues amb clons que tenen més dificultats per assolir la coloració que demana el mercat.

Una campanya de comercialització que es preveu molt llarga, ja que la bona collita de pomes farà que el producte sigui difícil de col·locar en el mercat i encara més aconseguir bons preus durant l'hivern. Ara bé, hem de reconèixer que les pomes, especialment el grup de les Golden, tenen una molt bona qualitat.

Per tot plegat, des de JARC treballarem i ho continuarem fent per al sector. D'aquesta manera, tot just fa una setmana vàrem continuar la nostra campanya de promoció de la poma de la mà de Comerç Ronda i Asofruit. Potser només és un gra de sorra, però estic convençut que tot ajuda.

D'altra banda, i més en el que afecta el sector productor, hem treballat durament per intentar trobar una sortida als allotjaments del personal temporero. Des del nostre punt de vista hi ha la necessitat de fer molts allotjaments en l'àmbit de pagès, dins l'explotació per tal d'assegurar la mà d'obra a preu de conveni. I dic això perquè estic plenament convençut que si aquesta ajuda ens ha d'arribar de tercers... malament anem, ja que s'encaixa molt.

Només una pinzellada per explicar-vos que pel fet de tenir un allotjament per als treballadors ens podem

deduir fins a un 10 per cent del total del preu hora de conveni. Però tot i això, ens cal un ajut del 50 per cent en la millora o construcció d'aquest allotjament que volem construir. Ja fa molt temps que diem que la contractació en origen no és la solució. Potser aquest era un model vàlid fa deu o quinze anys, però avui ja tenim molts immigrants amb papers legalitzats per treballar aquí. Per tant, quin sentit té portar-ne de fora si no podem col·locar tots els que ja són aquí?

I això per no parlar de tots aquells que es "perden" a l'hora de retornar al país d'origen i que per tant queden aquí com a il·legals. Per això penso que no podem encarrir més la mà d'obra portant gent de fora, si aquí n'hi ha. També és una raó social el fet de donar feina i allotjament, primer a la gent que tenim aquí, i, si pot ser, ubicar-los a les explotacions on han de treballar ja que d'aquesta manera descongestionem tant la ciutat de Lleida com aquelles poblacions que massa sovint reben una allau de temporers que no necessiten i que sens dubte provoca nombrosos problemes de convivència que amb el model que proposem des de JARC s'acabarien abans del que ens pensem.

D'altra banda, vull fer menció d'una altra de les línies que estem treballant des de la nostra organització i que en aquests moments ens té força amoïnats. Parlo de l'avantprojecte de la Llei d'Arrendaments Rústics. De forma general, es tracta d'un avantprojecte de llei que perjudica notablement els interessos dels pagesos a títol principal, ja que suposa l'anul·lació de totes les millores socials que al llarg dels anys havien obtingut els pagesos i ramaders. De fet pensem que és una llei que té com a últim objectiu afavorir els propietaris i que no respon a la realitat de l'agricultura a Catalunya.

Es tracta d'una llei que dona entrada a arrendar a qualsevol persona física o jurídica, i que situa al mateix nivell els professionals de l'agricultura que qualsevol altra persona. La reducció de la durada a tres anys limita la possibilitat de fer millores i d'amortitzar la inversió, això és que donarà excessiva mobilitat a les terres, un fet que pot perjudicar la productivitat d'aquestes.

D'altra banda, la supressió del dret de retracte limita un dret històric molt important per als pagesos i ramaders que ja havia estat reconegut des del codi civil del 1898 i que encara ho era ara ja que la reforma de la llei que s'ha anat fent, la darrera el 1995, sempre l'han considerat intocable.

Vull destacar que trobem totalment

incoherent la reducció del termini d'arrendament a tres anys quan els compromisos que estem adquirint a través dels plans de millora, de les incorporacions de joves o de les mesures agroambientals estan establertes a cinc anys.

La desaparició de les Juntes Arbitrals d'Arrendaments Rústics obliga a portar directament als jutjats qualsevol tema relacionat amb aquest fet i indirectament això vol dir que dona un major avantatge a la figura amb més poder econòmic.

Des de JARC, doncs, no ens ha quedat altra alternativa que exigir que, davant aquest avantprojecte, sigui la Generalitat qui estableixi la seva pròpia llei que ens permeti tenir en compte les particularitats del sector agrari català.

Vull aprofitar també aquestes ratlles per comentar una qüestió que penso que és de gran interès per al col·lectiu agrícola i ramader. En un sector en què cada vegada més s'exigeix la professionalitat d'aquells que en volen viure, els models que emparen les explotacions agràries també han de canviar.

La necessària competitivitat de les explotacions familiars agràries ha portat a moltes d'aquestes empreses a optar per models societaris, que, sense perdre el seu caràcter familiar, els permetin gaudir de més avantatges des del punt de vista fiscal o financer. Les Societats Agràries de Transformació (SAT) és un dels models creats específicament per donar una sortida a aquesta demanda. Tot i que el model no és nou, el fet que cada vegada se'l tingui més present com a persona jurídica en les línies d'ajut ha fet que moltes explotacions hagin optat per aquesta figura. I aquest és precisament el tema que volem desenvolupar en el marc de la Fira de Sant Miquel de Lleida, en concret diumenge 28 al matí.

Pretenem donar a conèixer les alternatives i alhora ajudar a decidir a aquells que encara no saben quin és el model que més s'adapta a les seves necessitats.

La jornada vol també ajudar a tenir una mica més clars aquells conceptes relacionats amb l'endeutament de les explotacions. Per això un expert ens atansarà de forma molt pedagògica tots aquells aspectes que cal tenir en compte en el moment de negociar un préstec, ja sigui hipotecari o personal, així com permetre'ns conèixer les múltiples fórmules de què es disposa per finançar les activitats d'una explotació. Es tracta de facilitar les eines als professionals del sector per tal que coneguin quins poden ser els avantatges i inconvenients que es poden trobar. ●